

УДК 016:821.161.2–1/–3.09"18/18 І.Франко(477-87)

БІБЛЮГРАФІЯ ЗАРУБІЖНОГО ФРАНКОЗНАВСТВА: СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ ОПРАЦЮВАННЯ

Лариса КАНЕВСЬКА

*Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України,
вул. Грушевського, 4, 01001 Київ, Україна*

Проаналізовано франкознавчі бібліографічні джерела на предмет відбиття в них зарубіжних публікацій. Наголошено на потребі створення синтетичної бібліографії франкознавства як підстави для поглиблення наукових досліджень, зокрема в царині перекладної франкіани, рецепції творчості Івана Франка за межами України.

Ключові слова: бібліографія, зарубіжна франкіана, рецепція, покажчики, джерела бібліографування.

Іван Франко є одним із небагатьох вітчизняних письменників, чия творчість іще в розквіті його життя стала предметом бібліографічних студій. Починаючи від “Спису творів Івана Франка...”, що його уклав до 25-ліття творчої діяльності митця (1898) Михайло Павлик, і до сьогодні франкознавча бібліографія не зникає з поля зору дослідників. За підрахунком львівського бібліографа Мирослава Бутрина, кількість покажчиків із франкознавства вже на 1982 рік становила 238 (!) назв [2, с. 94]. Натепер їх існує значно більше. Тож, нарікати на кількісні показники ніби й немає підстав. Але кому з франкознавців (а тим паче нефранкознавців!) ці джерела відомі в усій своїй повноті, зважаючи на розпорошеність більшості з них по різних малодоступних, а часом і геть недоступних закордонних виданнях? Якою мірою задіяні вони у франкознавчій науці, наскільки повноцінно виконують свої функції? Адже літературна бібліографія, що її нині скромно трактують як допоміжну галузь літературознавства, це – без перебільшення – своєрідні альфа й омега для формування нового гуманітарного знання; це – початок і, водночас, підсумок будь-якого наукового дослідження. Наскільки висновки вченого будуть повними, достовірними й своєчасними, значною мірою залежить саме від неї.

На жаль, доводиться констатувати прикрий парадокс: незважаючи на майже безперервні протягом минулого століття огляди розвитку франкознавчої науки й навіть досить ґрунтовні бібліографічні праці (про які буде мова), цілісної бібліографії українського франкознавства досі не створено. А проблема далєбі не нова. На потребі упорядкування такого синтетичного покажчика наголошував іще академік Михайло Возняк, який і сам – шляхом атрибуції та публікації невідомих творів письменника – зробив неоціненний внесок у справу розширення джерельної бази франкознавства [17, с. 4].

Проблема створення комплексної бібліографії творчості митця поставала й у середині 1950-х років. Тоді її, зокрема, порушив Олексій Дей у передмові до каталогу літератури з франкознавства у фондах Львівської бібліотеки АН УРСР (нині – Львівська

національна наукова бібліотека ім. В. Стефаника НАН України). Дослідник слушно наголосив, що брак вичерпної бібліографії творів, праць і критичної літератури про І. Франка "...вносить значну складність в роботу не лише дослідників-літературознавців, але й вчених всіх інших ділянок суспільних наук на Україні" [5, с. 5].

Серед чільних Франкових бібліографів ХХ ст. не можна оминати імені Мирослава Мороза. Саме завдяки старанням цього львівського вченого, як слушно відзначає Олена Луцишин, "...Іван Франко є найкраще бібліографованим українським письменником-класиком" [14, с. 261]. Його книга "Іван Франко: Бібліографія творів. 1874–1964" (К., 1966), яка й досі залишається найповнішим бібліографічним покажчиком художніх творів, перекладів, наукових праць і публіцистики митця, стала важливим кроком до виконання своєрідного "заповіту" засновника франкознавчої науки академіка М. Возняка. Значний внесок М. Мороза й у впорядкування низки бібліографічних покажчиків критичної літератури про І. Франка – від прижиттєвих відгуків на його творчість до оглядів сучасного франкознавства [15]. Ці досить ретельні, як на той час, бібліографії, на жаль, розосереджені в різних – як в окремих книжкових, так і в періодичних – виданнях та наукових збірниках, охоплюють окремі – вужчі чи ширші – хронологічні відтинки. І з цих причин послуговуватися ними часом украй незручно. Багатьом бракує допоміжного апарату (іменного, предметного, географічного покажчиків, покажчиків назв творів та охоплених бібліографією періодичних видань), пізніші доповнення до цих бібліографій містяться в інших джерелах, що значно утруднює оперативний пошук потрібної дослідникам інформації.

Тому в 1990-х роках, на новому щаблі досягнень франкознавчої науки, знову визріла "...необхідність створити капітальний анотований науково-допоміжний (а це значить повний) персональний показник про життя і творчість І. Франка..." [3, с. 142]. Речником цієї ідеї був автор щорічних (за 1977–1989 роки) бібліографічних оглядів на сторінках "Українського літературознавства", автор ґрунтовної бібліографії франківської бібліографії [1] Мирослав Бутрин. Та, на жаль, проблема й досі залишається нерозв'язаною.

Оглядаючи розвиток франкознавства зарубіжного, тим паче годі говорити про повноту й цілісність його відбиття в бібліографічних джерелах. Ані в Україні, ані за її межами досі не укладено систематичного покажчика творів, перекладів і критичної літератури про І. Франка, виданої за кордоном. Через це досягнення зарубіжних учених певною мірою нівелюються, більшість іншомовних публікацій залишаються назавжди "похованими" в недоступних для українського читача виданнях.

Щоправда, чимало прижиттєвих публікацій Франкових творів у зарубіжній періодиці були відбиті вже в перших українських франкознавчих бібліографіях. Зокрема, в згаданому на початку статті покажчику Михайла Павлика (Львів, 1898), а також у "проскрибованій" за радянських часів бібліографії Володимира Дорошенка "Спис творів Івана Франка з додатком статей про нього і рецензій на його писання", виданій у серії "Матеріали до української бібліографії" Бібліографічної комісії НТШ (Львів, 1918. – Вип. 1; Львів, 1930. – Вип. 2). Задум упорядника останньої праці – цілісно охопити спадщину митця й літературно-критичні відгуки на неї – був утілений лише частково: у виданих випусках бібліографії містилися три жанрові блоки – художні,

критично-публіцистичні та наукові твори І. Франка. Дві ж останні частини, що мали представляти рецензії Франка-критика й рецепцію його прижиттєвих видань, на жаль, так і не побачили світ. Тож, праця В. Дорошенка була фактично першою спробою створити синтетичний показчик прижиттєвих франкознавчих публікацій. І в такому статусі вона би увійшла в історію українського літературознавства, якби не трагічні перипетії Другої світової війни, які перешкодили завершити видання, а згодом (1944 року) й вимушена еміграція упорядника на Захід.

Окремий розділ – “Твори І. Я. Франка в перекладі на іноземні мови” – з’явився у 2-му переробленому й доповненому виданні показчика Івана Бойка “Іван Франко: Бібліографічний показчик” (К., 1956). У першому виданні книги (К., 1954) його ще не було. Щоправда, у примітці до розділу упорядник зазначає, що низку наведених видань перевірити *de visu* йому не вдалося, а тому їхній бібліографічний опис неповний. У показчику згадано найважливіші англійські, болгарські, румунські, словацькі, словенські, угорські, французькі та хорватські переклади різножанрових творів І. Франка. Але найбільше місця посідає у книзі польська, німецька та чеська перекладні франкіани, що відбиває невідкладний часові інтерес до постаті українського письменника в тих культурах, у яких він сам дуже плідно працював.

Фактично першою спробою представити цілісно зарубіжну франкіану – як перекладну, так і літературно-критичну (починаючи від прижиттєвих видань і завершуючи 1955 роком), стала монографічно-бібліографічна праця Олени Євніної “Дожовтнева та радянська українська література за рубежами СРСР” (К., 1956). У розвідці містився також короткий нарис про рецепцію творчості І. Франка за кордоном (зокрема, в Польщі, Чехословаччині, НДР, Румунії, Болгарії, Угорщині, США та Канаді). Щоправда, дослідниця сама вказувала, що зібрала найдоступніші джерела, а тому визнавала їх неповноту. Проте праця О. Євніної, в якій містяться також нариси про Тараса Шевченка, Михайла Коцюбинського, Лесю Українку та декількох культових радянських авторів, заслуговує на увагу хоч би з огляду на прагнення розширити рецептивне поле української літератури, яке в ті складні часи було аж надто звужене – переважно до зв’язків із літературами народів СРСР.

Деякі відомості про переклади Франкових творів іноземними мовами містилися й у показчику “Іван Якович Франко. Каталог творів письменника та літератури про нього” (Львів, 1956), що його уклали працівники Львівської бібліотеки АН УРСР (М. Гуменюк, В. Гумецький, С. Даревич, Є. Кравченко, О. Куш). Утім, подані тут відомості теж доволі вибіркові, позаяк каталог укладений винятково на підставі фондів згаданої книгозбірні.

Широкі бібліографії чеської та словацької перекладних франкіан, що їх підготували працівники бібліографічного відділу Слов’янського інституту Чехословацької академії наук (Прага) та співробітники Чехословацько-радянського інституту Словацької академії наук (Братислава) Микола Неврлий і Михайло Мольнар, були наведені у виданні “Z dějin československo-ukrajinských vzťahov” (Братислава, 1957; український переклад цієї праці – 1959). Вагомим джерелом зарубіжного франкознавства залишається також опублікована у 3-му випуску “Слов’янського літературознавства й фольклористики” бібліографія М. Мороза “І. Франко в зарубіжному слов’янському світі” (К., 1967). Вона

охоплювала переклади творів письменника болгарською, польською, сербською, хорватською і словенською мовами – від перших прижиттєвих публікацій до 1965 року.

Серед видань 1960-х років найдокладніше бібліографію прижиттєвих іншомовних (переважно польськомовних) публікацій І. Франка було представлено в уже згаданому покажчику М. Мороза “Іван Франко: Бібліографія творів. 1874–1964” (К., 1966). Критична ж рецепція письменника в зарубіжній періодиці у 1875–1959 роках, що її висвітлювали тодішні бібліографічні огляди О. Мороза та М. Мороза [18–20], на жаль, охоплена лише частково.

Проблеми, пов’язані з дальшими перевиданнями, перекладами і сприйняттям творчості І. Франка в зарубіжному літературознавстві, також порушуються дуже спорадично, а наявні бібліографії, що охоплюють цей період (переважно річні огляди франкіани на сторінках “Українського літературознавства”), потребують істотних доповнень і верифікації. Хоча протягом 1980–1990-х років у цій галузі теж з’явилися певні досягнення. До покажчика М. Мороза “Іван Франко. Бібліографічний покажчик. 1956–1984” (К., 1987) увійшов уже цілий розділ “Зарубіжне франкознавство”. Наявний він й у продовженні цієї бібліографії за 1986–1988 рр., що її також підготував згаданий упорядник [9, с. 74–77]. Тут позиції зарубіжного франкознавства дають уявлення переважно про рецепцію І. Франка в чеській, словацькій, польській, німецькій, болгарській та канадській періодиці. Переклади творів І. Франка й зарубіжну франкіану болгарською, німецькою, серболужицькою, польською, румунською, угорською, чеською, словацькою мовами та мовами народів Югославії представляють матеріали до бібліографії “Українська література в загальнослов’янському і світовому літературному контексті” [22].

Найповнішим джерелознавчим довідником про дослідження творчості І. Франка за кордоном є покажчик М. Мороза “Зарубіжне франкознавство” (Львів, 1997). Він і до сьогодні залишається єдиною поважною працею, спеціально присвяченою цій темі. Покажчик обіймає понад 600 позицій за 1916–1995 роки, але враховує лише франкознавство української еміграції в Чехословаччині, Франції, Югославії, США, Канаді, країнах Південної Америки, а також, як відзначає автор у передмові, деякі дослідження неукраїнських славістів [16, с. 4]. Своєрідною “першою редакцією” цього покажчика була маловідома, опублікована на сторінках “Українського літературознавства” бібліографія “Зарубіжна франкіана” (у співавторстві з М. Зубрицькою) [8]. Тоді вона охоплювала 1941–1987 роки (видання творів І. Франка й переклади іноземними мовами) й 1941–1991 роки (критична література про І. Франка).

В іншому вузькотематичному покажчику М. Мороза, укладеному спільно з О. Луцишин, під назвою “Заборонене франкознавство: 1885–1988” (Львів, 2006) містяться доповнення до попередніх бібліографій критичної рецепції І. Франка. Зарубіжну франкіану тут збагачують переважно відомості про замовчувані в радянському літературознавстві публікації з українськомовних діаспорних видань, що їх один з упорядників (М. Мороз) через цензурні перепони не міг включити до своїх попередніх оглядів. Загалом праця налічує 1322 позиції. Для повноти охоплення випущених у радянських покажчиках публікацій до бібліографії додано також позиції згаданого “Зарубіжного франкознавства”, а нижню хронологічну межу покажчика розширено шляхом вилучення з наукового обігу в радянські часи праці В. Дорошенка “Спис творів Івана Франка...” (Львів, 1918. – Вип. 1; Львів, 1930. – Вип. 2).

Важливі матеріали для доповнення джерельної бази зарубіжного франкознавства наявні і в публікаціях українських та зарубіжних науковців, які спеціально досліджували сприйняття Франкового доробку в інонаціональних культурних середовищах. Проблеми, пов'язані з англomовними виданнями творів І. Франка, а також рецепцією його творчості англomовним читачем порушує в низці статей Роксолана Зорівчак [6–7]. Переклади творів Франка французькою мовою та літературно-критичні відгуки на його творчість у франкомовному світі неодноразово були предметом досліджень Яреми Кравця [12–13]. У публікаціях Богдана Гавришкова [4] й Леоніда Рудницького [21] окреслено деякі координати німецькомовної рецепції Франка. Зв'язки письменника із чеською й словацькою літературами свого часу досліджували Іван Брик, Михайло Мольнар та Микола Неврлий; із польською – Григорій Вервес, Ярослав Грицьков'ян, Микола Купльовський і Флоріан Неуважний; із сербською – Марк Гольберг; із румунською – Іван Ребошапка; з болгарською – Петко Атанасов та ін. Етапним для осмислення інтересу до постаті Івана Франка в багатьох країнах світу, зв'язків письменника з широким колом чужоземних літератур став міжнародний симпозіум ЮНЕСКО “Іван Франко і світова культура”, що відбувся 1986 р. у Львові. Матеріали цього зібрання українських і зарубіжних учених (Львів, 1990. – Кн. 1–3) містили чимало підсумкових статей із проблем сприйняття Франкової творчості за межами України.

Певний ужинок на ниві бібліографічній студій дав і 150-річний ювілей від дня народження Івана Франка: новими аналітично-бібліографічними оглядами поповнилися за останні роки серболужицька [10], польська [24], румунська [25] й словацька [23] зарубіжні франкіани. Франкознавчі публікації на сторінках одного з польських славістичних видань за 1952–2007 рр. проаналізувала й авторка цієї статті [11].

Навіть такий побіжний огляд бібліографічних джерел свідчить, наскільки багатим і різнобічним було сприйняття Франкової творчості за рубежем, наскільки широким – її міжнародний резонанс. Проаналізований матеріал водночас спонукає до висновку, що натеper склалися всі необхідні передумови для систематизації наявних джерел і підготовки синтетичної бібліографії зарубіжного франкознавства. Звісно, за умови ретельнішої перевірки й доповнення наявних бібліографічних опрацювань.

Упорядкування такого показника є завданням надзвичайної ваги, але й, водночас, – завданням надзвичайної складності. Суттєво гальмує виконання цієї праці – її часо- й трудомісткість. Навряд чи оперативна і якісна підготовка цілісного показника зарубіжного франкознавства (а українського – й поготів!) під силу одному дослідникові, хоч яким би досвідченим бібліографом й ерудованим знавцем мов він не був. Історія розвитку франкознавчої бібліографії – яскраве тому свідчення. Але творча група бібліографів – за умови докладно продуманої концепції видання й доцільного розподілу обов'язків – цю задачу цілком би подужала здійснити.

Існують й суто об'єктивні перешкоди для підготовки повного бібліографічного огляду зарубіжної франкіани. Насамперед – недоступність багатьох джерел в Україні, а отже, неможливість перевірити їх *de visu* (особливо це стосується сучасних періодичних видань, передплата яких в Україні частково перервалася від початку 1990-х років). Одначе полегшити пошук багатьох іноземних джерел значно допомагає сьогодні світова інформаційна мережа інтернет, яка надає доступ до інформаційних ресурсів чи не всіх наукових бібліотек світу.

На підготовчому етапі до здійснення цієї праці необхідно провести докладний моніторинг національних ретроспективних та вузьких галузевих бібліографій (літературознавчих, мовознавчих і подібних) на предмет наявності франкознавчих матеріалів. Особливу увагу варто звернути на окремі славістичні та україністичні часописи, які традиційно розміщували франкознавчі матеріали: *німецькомовні* (“Wiener slavistische Jahrbuch”, “Ukrainische Rundschau”), *англомовні* (“American Slavic and East European Review”, “Journal of Ukrainian Studies”, “Slavic Review”, “The Slavic and East European Journal”, “The Ukrainian Canadian”, “Ukrainian Quarterly”), *польськомовні* (“Acta Polono-Ruthenica”, “Biuletyn Ukrainoznawczy”, “Warszawskie Zeszyty Ukrainoznawcze”, “Slavia Orientalis”, “Studia Polono-Slavica Orientalia”), *українськомовні закордонні* (наприклад, “Наше слово”, “Український календар”, “Наша культура” в Польщі; “Новий вік”, “Український вісник”, “Вільне слово”, “Наш голос” в Румунії; “Дукля” у Словаччині) та ін.

Отже, підготовка синтетичного бібліографічного покажчика, що представляв би рецепцію творчості І. Франка за рубежом, надавав би якомога повнішу інформацію про видання його творів чужими мовами, – одне з давно назрілих і невідкладних завдань сучасного франкознавства. Такий покажчик істотно доповнив би джерельну базу франкознавчої науки й значно допоміг би майбутнім укладачам повного покажчика творів письменника та критичної літератури про нього. Вихідний матеріал для створення такої синтетичної бібліографії нагромаджено зусиллями франкознавців попередніх поколінь. Зайве й говорити, наскільки гостро відчувається нині нестача такого докладно анотованого й оснащеного на рівні сучасних вимог науково-допоміжним апаратом видання. Наскільки полегшило б воно роботу авторам і редакторам “Франківської енциклопедії”, упорядникам майбутнього повного видання творів І. Франка. Така праця слугуватиме надійним маяком у безберегому морі франкознавчих публікацій, незамінним “джерелом джерел” для поглиблення як дальших компаративістичних досліджень творчості І. Франка, так і загалом контактів української літератури із зарубіжними літературами, стане підставою для ґрунтовних монографічних досліджень щодо проблем перекладної франкіани та рецепції Франкової творчості за межами України.

1. *Бутрин М.* Бібліографія франківської бібліографії (1882–1975 рр.) // Українське літературознавство. – Львів, 1977. – Вип. 28. – С. 116–135.
2. *Бутрин М.* Стан і завдання сучасної франкознавчої бібліографії // Українське літературознавство. – Львів, 1983. – Вип. 40. – С. 88–94.
3. *Бутрин М.* Бібліографічна франкіана // Іван Франко – письменник, мислитель, громадянин: Матеріали Міжнар. наук. конф. (Львів, 25–27 вересня 1996 р.). – Львів, 1998. – С. 142–144.
4. *Гавришків Б.* Обрії німецької франкіани // Жовтень. – 1973. – № 5. – С. 124–126.
5. *Дей О.* Іван Франко в бібліографії // Іван Якович Франко: Каталог творів письменника та літератури про нього. До сторіччя з дня народження / Упор. М. П. Гуменюк [та ін.]; Ред. О. І. Дей. – Львів, 1956. – С. 5–8.
6. *Зорівчак Р.* Твори Івана Франка на сторінках “The Ukrainian Canadian” (1947–1983) // Українське літературознавство. – Львів, 1984. – Вип. 42. – С. 92–98.
7. *Зорівчак Р.* Франкова поема-казка “Лис Микита” в англомовному світі // Тези доповідей

- шістнадцятої щорічної наук. конф., присвяченої 145-річчю від дня народження Івана Франка (Львів, 17–19 жовтня 2001 р.). – Львів, 2002. – С. 72–76.
8. *Зубрицька М., Мороз М.* Зарубіжна франкіана // Українське літературознавство. – Львів, 1995. – Вип. 60. – С. 135–151.
 9. Іван Франко. Бібліографічний покажчик творів і критичної літератури. 1986–1988 / Упор. М. Мороз // Іван Франко і світова література: Матеріали міжнародного симпозиуму ЮНЕСКО (Львів, 11–15 вересня 1986 р.): У 3 т. – К., 1990. – Т. 3. – С. 55–89.
 10. Іван Франко – нам далекий і близький (сторінки серболужицької Франкіани): Статті, матеріали, відгуки, переклади / Упор. В. Моторний, О. Лазор. – Львів, 2006. – 104 с.
 11. *Каневська Л.* Іван Франко на сторінках часопису “*Slavia Orientalis*” (1952–2007) // Донецький вісник Наукового товариства ім. Шевченка. – Донецьк, 2009. – Т. 27. – С. 60–74.
 12. *Кравець Я.* Іван Франко у франкомовних перекладах і критиці // Українське літературознавство. – Львів, 2006. – Вип. 68. – С. 194–207.
 13. *Кравець Я.* Іван Франко у франкомовних перекладах і критиці: (Матеріали до біо-бібліографії) // Тези доповідей шістнадцятої щорічної наук. конф., присвяченої 145-річчю від дня народження Івана Франка (17–19 жовтня 2001 р.). – Львів, 2002. – С. 79–81.
 14. *Луцишин О.* Мирослав Олександрович Мороз [Некролог] // Вісник Львів ун-ту. Серія: Книгознавство, бібліотекознавство та інформаційні технології. – Львів, 2007. – Вип. 2. – С. 260–263.
 15. Мирослав Мороз. Бібліографічний покажчик / Упор. М. Мороз. – Львів, 1997. – 51 с.
 16. *Мороз М.* Від упорядника // Зарубіжне франкознавство. Бібліографічний покажчик / Упор. М. Мороз. – Львів, 1997. – С. 3–5.
 17. [*Мороз М.*] Від упорядника // Іван Франко: Бібліографія творів. 1874–1964 / Склав М. Мороз. – К., 1966. – С. 3–4.
 18. *Мороз О., Мороз М.* Матеріали до бібліографії критичної літератури про Івана Франка (1875–1938) // Іван Франко. Статті і матеріали. – Львів, 1962. – Зб. 9. – С. 191–318.
 19. *Мороз О., Мороз М.* Матеріали до бібліографії критичної літератури про Івана Франка [1875–1959] // Іван Франко. Статті і матеріали. – Львів, 1963. – Зб. 10. – С. 208–279.
 20. *Мороз О., Мороз М.* Радянське франкознавство за двадцять років (1939–1959) // Іван Франко. Статті і матеріали. – Львів, 1960. – Зб. 8. – С. 179–388.
 21. *Рудницький Л.* Іван Франко і німецька література. – Львів, 2002. – 238 с. (Українознавча бібліотека НТШ; ч. 10).
 22. Українська література в загальнослов'янському і світовому літературному контексті: У 5-ти т. / Ред. кол.: Г. Д. Вервес (голова) [та ін.]. – К., 1994. – Т. 5. – 612, [2] с.
 23. Bibliografia slovenských prekladov diel Ivana Franka a slovenská frankiána // *Daniš Nevrlý.* Ivan Franko. Život a dielo (1856–1916). – Prešov, 2009. – С. 315–322.
 24. [Nieuważny F.] Franko w Polsce // Iwan Franko. Wybór poezji / Oprac. Florian Nieuważny. – Wrocław; Warszawa; Kraków, 2008. – S. CXXXIII–CLXXXII. (Biblioteka Narodowa. Nr 257. Seria II).
 25. Rebușarșă I. Ivan Franko și România = Ребошарка І. Іван Франко і Румунія (Українська версія) // Simpozion omagial “Ivan Franko (1856–1916). 150 de ani de la naștere” (Facultatea de Limbi și Literaturi Străine a Universității din București, 8–9 decembrie 2006) = Ювілейний симпозиум “Іван Франко (1856–1916). 150 років від дня народження” (Факультет іноземних мов та літератур Бухарестського університету, 8–9 грудня 2006) / Упор., перекл., передм., прим. і комент. І. Ребошарки. – Бухарест, 2008. – С. 40–57.

THE BIBLIOGRAPHY OF FOREIGN IVAN FRANKO STUDIES: CURRENT STATUS AND PERSPECTIVES OF ELABORATION

Larysa KANEVSKA

*Taras Shevchenko Institute of Literature, National Academy of Sciences of Ukraine,
4, Mykhailo Hrushevsky Str., 01001, Kyiv, Ukraine*

The overview of bibliographical sources of Ivan Franko studies in terms of reflection in its of foreign publications is performed in the article. It is highlighted on the need of creation of synthetic bibliography of Ivan Franko studies as a base for extending scientific investigation, in particular in the area of translated frankiana, reception of Ivan Franko's works beyond Ukraine.

Key words: Ivan Franko, bibliography, foreign frankiana, reception, pointers, sources of the bibliography.

БИБЛИОГРАФИЯ ЗАРУБЕЖНОГО ФРАНКОВЕДЕНИЯ: СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗРАБОТКИ

Лариса КАНЕВСКАЯ

*Институт литературы им. Т. Г. Шевченко НАН Украины,
ул. Грушевского, 4, 01001, Киев, Украина*

Осуществлен обзор библиографических источников по франковедению в аспекте отображения в них зарубежных публикаций. Акцентируется на необходимости создания синтетической библиографии франковедения как основы углубления научных исследований, в частности в области переводной франкианы, рецепции творчества Ивана Франко за рубежом.

Ключевые слова: Иван Франко, библиография, зарубежная франкиана, рецепция, указатели, источники библиографирования.

Стаття надійшла до редколегії 15.02.2010

Прийнята до друку 17.02.2010